

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 605/2021
28.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у поступку предлагача АА из ..., Ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Нађа Милуновић, адвокат у ..., одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Рж Ст 928/21 од 29.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 28. октобра 2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Рж Ст 928/21 од 29.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Привредног апелационог суда Рж Ст 928/21 од 29.03.2021. године.

Образложење

Решењем Привредног суда у Ваљево Р4 Ст 1826/2020 од 22.02.2021. године усвојен је приговор подносиоца АА из ..., па је утврђено да је у поступку који се води пред Привредним судом у Ваљево под бројем Ст 97/2010 повређено право именованог на суђење у разумном року. У ставу другом изреке наложено је стечајном судији да у року од четири месеца од дана пријема овог решења предузме све мере и радње које су потребне ради уновчења имовине стечајног дужника АД „Јабланица“ у стечају из Ваљева и да о предузетим мерама обавести председника суда у року од 30 дана. У ставу трећем изреке одбијен је захтев подносиоца приговора на накнаду трошкова поступка у износу од 6.000,00 динара.

Привредни апелациони суд је решењем Рж Ст 928/21 од 29.03.2021. године одбио као неосновану жалбу предлагача АА из ... и потврдио решење Привредног суда у Ваљево Р4 Ст 1826/2020 од 22.02.2021. године у ставу трећем изреке који се односи на трошкове поступка. У ставу другом изреке одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведеног решења којим је одлучено само о трошковима поступка, предлагач је изјавио благовремену ревизију, са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побиија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права у поступку за заштиту права на суђење у разумном року, као ванпарничном поступку. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Трошкови поступка представљају споредно потраживање које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па из овог разлога не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе, ни у поступку предвиђеном за заштиту права на суђење у разумном року.

Зато је применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, а у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр.25/82, 48/88 и „Сл. гласник РС“, бр.46/95 ... 106/2015) одлучено као у првом ставу изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. и члана 420. Закона о парничном поступку у вези са чланом 28. и 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку и одлучио да ревизија није дозвољена.

Правила поступка за заштиту права на суђење у разумном року уређена су Законом о заштити права на суђење у разумном року. Прописано је да се на остала питања у поступку по приговору и поступку по жалби сходно примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак (члан 7. став 3. и члан 20. став 2). Закон о ванпарничном поступку је одредио да је ревизија дозвољена у поступку у коме се одлучује о статусним стварима и о ванпарничним стварима које се односе на станарско право против правноснажног решења другостепеног суда, ако истим законом или другим законом није другачије одређено. Ревизија је дозвољена у поступку у коме се одлучује о имовинско правним стварима под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинскоправним споровима, ако овим или другим законом није другачије одређено.

У конкретном случају не ради се о имовинскоправном спору, већ о поступку ради заштите права на суђење у разумном року, који је притужбеног карактера и у коме одлучује председник суда и непосредно вишег суда или судије које он овласти, те ревизија предлагача у смислу цитираних законских одредби није предвиђена као могући правни лек. Стога изјављена ревизија предлагача није дозвољена.

На основу изложеног Врховни касациони суд је ревизију предлагача одбацио применом члана 413. Закона о парничном поступку, а у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку и одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић